

ЖАВІЖИ

2017

Дніпро

ЖОБА РАДІЄТЬ ОТЯЛА!

2017

Дніпро
Рубанівське

ISBN:

Видавництво “Навіки”

© Василь Пишний

Різдвяна Ніч
в СУБАНІВСЬКОМУ

Рівно опівночі
з 6 на 7 січня 2017 року
почнеться

Різдвяне Богослужіння
в Красній Церкві:

Благовіщ^у вам радість велик^у...

7 січня о 12⁰⁰ -

Колядки для дітей:

Співайте Господеві весело...

З 7 по 18 січня - Святки

14 січня - Васильки,

Щедрівки

В гості до Батюшки:

Гію-вію-посіваю,

з Новим Роком Вас вітаю...

19 січня -

Хрещення Господнє,
Богоявлення. Йордань

Дорогі Брати і Сестри!

Любі Діти!

З Різдвом Христовим!

В ці святкові дні

Сам Господь ходить по землі,
заходить в кожне місто,
в кожне село, в кожену хату
постукає. І хто Йому гостинно
відкриє, тому Він подарує
Щастя Віри, Світло Мудрості,
Радість Доброти.

І ця людина стане найщасливішою,
найрозумнішою, найдобрішою!

Хочеться, щоб і в нашому храмі,
і в нашому селі, і в кожному
місті, і по усій Україні
всі стали такими людьми.

Щоб розквітало село,
щоб красувались міста,
щоб святістю наповнилось
наше життя!

з любов'ю, священник Василь Пилипий,
священник Володимир Дерев'янка,
диякон Павло Мелінін

Різдвяний степ

Коли вечір для Різдвяної ночі над степом розкочує темну ковдру, коли перша зірка шукає між хмарами прогалину, щоб заглянути на землю, народжується надія, котру оберігатиме і роститиме віра. Та надія складається з багатьох маленьких іскринок-надій.

В цей вечір маленькі ангели несуть листи від діток батькам на фронт. В тих листах любов і надія, частинки тепла і тому сніжинки, що падають на них, відразу розтають. Ідуть маленькі ангели-поштарики на світло хатніх вікон. Від села до містечка, від містечка до міста, від міста до села. Ідуть і збирають в свої торби листи.

Над Різдвяним степом зірка, над Різдвяним степом ніч. І веде та зірка маленьких ангелів на схід. Несуть вони в своїх торбинках віру в надію. Не підібратись злим людям до торбин, з яких іде тепло частинок щирих дитячих душ. От і злиться Ірод, шле заметіль, щоб не видно було вогників

у хатніх вікнах, запалює в небі
вогнища, щоб загубилась в їх вогнях
зірка.

Сходяться шляхи маленьких
листонош, тепла стає більше і розтає
сніг на стежинках. Злиться Ірод. Карає
своїх слуг, котрі не перешкодили
листоношам. Та запізно. Вже видно
вогники на Сіверськім Дінці і за
Бахмутом, у верхів'ях Вовчої і до
самої Домахи. Це вогники, де чекають
листонош.

Різдво. Перемогла зірка злість Ірода,

перешкоди його злих слуг, вказала шлях! Цього дня народжується надія і віра в надію. Коляда вже підіймає Сонце вище. Завтра народиться новий місяць. А тепло дитячих листів зігріватиме душі батьків. І звучить над Різдвяним степом колядка:

*“Ірод московський, щоб нас обдурити,
Хотів червону зірку засвітити.*

Та нам її не треба,

*хочем світла з неба,
Хочем щастя в наш край,*

і нам, Боже, помагай!”

Домаха - козацька фортеця з 1594 року. В подальшому місто Маріуполь.

Юрій Фоменко

* * *

Нова радість стала, яка й не бувала,
Над вертепом зізда ясна на весь світ засіяла.

Де Христос родився, з Діви вочлотився,
Як чоловік пеленами убого повився.

Пастушки з агнятком перед тим Дитятком
На колінця припадають,
Христа-Бога прославляють.

– Просим Тебе, Царю, Небесний Владарю,
Даруй літа щасливії цього дому господарю.

Цьому господарю і його дружині,
Даруй літа щасливії нашій Женці Україні.

* * *

Добрий вечір тобі,
пане господарю, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

Застеляйте столи,
та все килимами, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

Та кладіть калачі
з ярої пшениці, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

Бо прийдуть до тебе
три празники в гості, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

А що перший празник –
Рождество Христове, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

А що другий празник –
Святого Василя, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

А що третій празник –
Святе Водохреща, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

Хай святкує з нами
весь наша родина, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

Весь наша родина,
славна Україна, радуйся!
Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

* * *

Небо і Земля, небо і земля нині торжествують.
Ангели й люди, ангели й люди
весело спразднують.

Христос родився, Бог вочлотився,
Ангели співають, царіє вітають,
Поклін віддають, пастирі іграють,
“Чудо, чудо!” - повідують.

Во Вифлеемі весела новина:
Пречиста Діва породила Сина.

Христос родився...

Ангели служать своєму Королю,
І во вертепі творять Його волю.

Христос родився...

Три славних царі зі Сходу приходять,
Ладан і мирну, злото приносять.

Христос родився...

І ми рожденному поклін віддаймо,
“Слава во вишніх!” Йому заспіваймо.

Христос родився, Бог вочлотився,
Ангели співають, царіє вітають,
Поклін віддають, пастирі іграють,
“Чудо, чудо!” - повідають.

* * *

Небо ясні зірки вкрили
Та всю землю освітили.
Щедрий вечір, добрий вечір
Усім людям на здоров'я.

Снігом ниви спорошило
На дорогу наносило.
Щедрий вечір, добрий вечір
Усім людям на здоров'я.

Добрий вечір, господарю,
Ми принесли тобі дари.
Щедрий вечір, добрий вечір
Усім людям на здоров'я.

Наші пісні – гарні дари,
Господарям для похвали.
Щедрий вечір, добрий вечір
Усім людям на здоров'я.

Боже Благий, Боже Щирый,
Пішли же нам рік щасливий.
Щедрий вечір, добрий вечір
Усім людям на здоров'я!

* * *

Темненькая нічка тьмою світ закрила.
Темненькая нічка тьмою світ закрила,
тьмою світ закрила.

А Пречиста Діва по світу ходила,
Прийшла до багача, на ніч ся просила:

“Пане господарю, переночуй мене,
Бо темная нічка находитъ на мене”.

А той пан господар не хотів ночувати,
Сказав своїм слугам собаками гнати.

А тії собаки Марію впізнали,
Перед Матір Божов на коліна впали.

А Пречиста Діва по світу ходила.
Прийшла до бідного на ніч ся просила:

“Пане господарю, переночуй мене,
Бо темная нічка находитъ на мене”.

“Ой рад би я тебе переночувати,
Тільки я немаю вечероньки дати”

“Не треба, не треба вечероньки твої,
Тільки пусти мене до стаеньки свої”.

Чи то сонце сходить, чи місяць заходить?
То Пречиста Діва свого Сина родить.

“Вставай жінко, вставай. Доки будеш спала?
Вже наша стаенка світом засіяла”.

“Якби м була знала, що то Мати Божя,
Була б постелила до свого ложа.

Якби м була знала, що Мати з Ісусом,
Була б пристелила біленьким обрусом”.

Старий Рік минає, Новий наступає
Христос ся рождає!

* * *

Во Вифлеемі нині новина:
Пречиста Діва зродила Сина,
В яслах сповитий поміж бидляти,
Спочив на сіні Бог необнятий.

Вже Херувими славу співають,
Ангельські хори Пана вітають,
Пастир убогий несе, що може,
Щоб подарити Дитятко Боже.

А ясна зоря світу голосить:
Месія радість, щастє приносить!
До Вифлеема спішіть всі нині,
Бога звитайте в бідній Дитині!

За світлом зірки, деś аж зі сходу
Йдуть три владики княжого роду,
Золото дари, кадило, миро
Враз з серцем чистим несуть в офіру.

Марія Маїи Сина леліє,
Йосиф старенький пелени гріє,
А Цар всесвіта в зимні і болю
Благословить нас на ліпшу долю.

Ісусе милий, ми небагаті,
Золота дарів не можемо дати,
Но дар цінніший несе́м від мира,
Се віра серця, се любов щира.

Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу землю на Україну,
Зійшли їй з неба дар превеликий,
Щоб Тя славила во вічні віки!

* * *

Ой, у кирниці на Йорданиці.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляночко,
Христос нам ся народив!

Хто туди ішов, срібний хрест найшов.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляночко,
Христос нам ся народив!

Шла туди панна на ім'я Анна.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляночко,
Христос нам ся народив!

Віддай той хрест нам, нам у дарунок.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляночко,
Христос нам ся народив!

Перший дарунок - шовкова хустка.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляночко,
Христос нам ся народив!

Другий дарунок - золотий вінець.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляно,
Христос нам ся народив!

Шовкова хустка сніг замітає.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляно,
Христос нам ся народив!

Золотий вінець голову колить.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляно,
Христос нам ся народив!

А хрест цей Божий - кращий дарунок!

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляно,
Христос нам ся народив!

Ой, у криниці на Йорданиці.

Так рано!

Так рано-раненько радуйся, земляно,
Христос нам ся народив!

* * *

Спи, Ісусе, спи,
Очка за́тули,
Я тебе му колиха́ти,
Лісеньками присипля́ти,
Спи, Ісусе, спи маленький,
Спи, серденько, спи.

Спи, Ісусе, спи,
Рученьки зложи,

Не пита́й, що ко́лись бу́де,
Що збудують Ти́ хре́ст люди,
Спи, Ісусе, спи маленький,
Спи, серденько, спи.

Спи, Ісусе, спи,
А серце втвори,
Хай при ньому спочиваю
Тю на землі і там в раю
Спи, Ісусе, спи маленький,
Спи, серденько, спи.

* * *

Пізній вечір, небо в хмарах,
Сніг сїтежини заміта,
А від хати і до хати
Лине лунко коляда!

Станьте люди, бо на землю
Завітав небесний гість,
Станьте люди, срібні дзвони
Нам голосять добру вість!

Вітер хмари розпорошив,
Зорі звислись над селом,
Пастушки і міхоноша
Колядують під вікном!

Станьте люди, Бог родився,
Привітати Бога йдіть!
В дар маленькому дитяті
Свою віру принесіть!

Пізня ніч, мороз міцніє,
Манить неба глибина,

А від краю і до краю
В даль колядками луна!

Станьте люди, в Вифлеємі
Народився Божий Син!
Світ радіє й колядує,
Колядуймо разом з ним!

Станьте люди, в Вифлеємі
Народився Божий Син!
Світ радіє й колядує,
Колядуймо разом з ним!

* * *

Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка,
Стала собі щебетати,
Господаря викликати:
– Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару,
Там овечки покоїлись,
А ягнички народились.
В тебе товар весь хороший,
Будеш мати мірку грошей.
Хоч не гроші, то полова,
В тебе жінка чорноброва.
Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка.

* * *

Hark how the bells,
sweet silver bells,
all seem to say,
throw cares away

Christmas is here,
bringing good cheer,
to young and old,
meek and the bold,

Ding dong ding dong
that is their song
with joyful ring
all caroling

One seems to hear
words of good cheer
from everywhere
filling the air

Oh how they pound,
raising the sound,
o'er hill and dale,
telling their tale,

Gaily they ring
while people sing
songs of good cheer,
Christmas is here,

Merry, merry, merry, merry Christmas,
Merry, merry, merry, merry Christmas,

On on they send,
on without end,
their joyful tone
to every home

Ding dong ding: dong!

* * *

По всьому світі стала новина
Діва-Марія Сина родила
В яслах положила, сінцем приїрусил
Господнього Сина.

Діва Марія Бога просила
Чим же я буду Сина сповивать
Ти Небесний Царю пришли мені дари
Всьому дому господарю.

Зійшли янголи з неба до землі
Принесли дари Діві Марії
При свічі воскові
Ще й ризи шовкові Ісусові Христові.

* * *

Щедрик, ведрик, дайте вареник,
Грудочку кашки, кільце ковбаски.
А Мати казала, щоб дали сала.
Батько сварився, щоб не барився.
Хутко даріте, нас не баріте.

* * *

А в полі, в полі
Сам плужок ходив,
А за тим плужком
Діва Марія.
Діва Марія
Ризи носила.
Ризи носила,
Бога просила:
– Уроди, Боже,
Жито, пшеницю.
Жито, пшеницю,
Всяку пшеницю.

Сію-вію, посіваю,
З Новим Роком Вас вітаю!

* * *

Щедрівочка щедрувала,
У віконце заглядала:
– Що ти, тітко, напекла,
Неси мені до вікна

З Васильками!

* * *

Коли я був маленьким, то зазвичай перед Різдвом мама відпускала мене пожити у бабусі Одарки, яка мешкала в маленькій хатинці під соломою. Стріха, в якій жили горобці, була аж до землі. А в хаті - піч, лава, стіл і святий кут, в якому, прибрана вишитими рушниками, стояла велика ікона Різдва - оце і все бабусине добро.

В печі палав вогонь, булькав узвар для холодцю, а надвечір з неї діставали цілу гору всіляких пиріжків. Їсти хотілось - страшне діло! “Але до Зірки - зась!” Тоді я підбігав до віконця, виглядав на вулицю, де весь світ уже саяв вечірніми сніжинками і радісно гукав: “Вже дуже багато зірочок, ось ідіть подивіться!” “Добре, добре, візьми пиріжок та й прикрашай святий куточок, потруси запашного сінця і постав Святу Вечерю” - посміхалась бабуся. Зробивши все, я ставав на стілець і довго розглядав ікону Різдва, а потім схвильовано, ледь не плачучи, кликав: “Бабусю, а оцей здоровий

віл не з'їсть Дитинку?”

- Не бійся, Васю, - пораючись над казанком з холодцем, заспокоювала мене бабуся Одарка, - Бога ніхто ніколи не з'їсть! От і ти живи з Богом і тоді нічого не бійся, бо ніхто тобі нічого поганого не зробить. Ось, візьми ще пиріжок, залізай на піч і спи, доки я не повернусь з Церкви, тоді вже і розговіємось свяченою кутею. Та дивись, запам'ятай, що тобі присниться в цю ніч, бо від того, що насниться, залежить все життя твоє.

На печі було тепло і тихо. Я ще раз поглянув на ікону, перехрестився і заснув. І приснилась мені в ту ніч дуже велика, дуже товста, дуже повна корова, яку я ніби пасу. Та я чомусь нітрохи не злякався, а тільки здивувався, бо, засинаючи, хотів щоб приснилось щось солодке, або веселе, а тут - Бог знає що!

Розкажую я сон бабусі, що повернулась з Церкви і кличе мене пригощатись куті, а вона слухає і теж здивовано дивиться на мене, та, ледь посміхаючись, каже: “Тож навчись ще

й доїти цю корову, щоб всім, всім цього молока вистачило”.

Так воно і було насправді, коли я вже став дорослішим - сам подою нашу корову і роздам молоко голодним дітям. Вернеться бабуся з роботи, а молока вже нема. Тоді вона обійме мене, пригорне до себе, благословляє, а сама тихо плаче. “Чого ви, бабусю?” - питаю я. “Та так, - каже, - радію, от і плачу, - **таким і будь, так і живи**”. Отак я досі й живу здивований. Може, ще хтось розгадає, що ж то за сон був такий? Невже отаке і є життя моє?

* * *

Баба Віхола, сива Віхола
на метільній мітлі приїхала.
В двері стукала, селом вешталась:
- Люди добрії, дайте решето!
Ой просію я біле борошно,
бо в полях іще дуже порожньо.
Сині пальчики - мерзне житечко.
Нема решета, дайте ситечко!
Полею їхала, в землю дихала
баба Віхола, сива Віхола...

* * *

Меланка ходила,
Василька просила:
— Василечку, татку,
Пусти мене в хатку.
Я життя не жала,
Чесний хрест держала,
Золоту кадильницю,
Срібну тарільницю.
Кадітеся, люди,
Ось вам Христос буде.
Свічу Богу ставте,
А нам пиріг дайте!
Хоч хліба, хоч сала, а хоч паляницю,
На добрее життя, на яру пшеницю,
На білу гечку, теля та овечку,
На воликів пару й другого товару,
На ваше здоров'я, на вашу родину,
Вклоняйтеся, люди, та й Божому Сину.
Поздоровляю вас з празником!

* * *

Сію вію посіваю
Щастя й долі вам бажаю
У щасливій вашій хаті
Щоб ви всі були багаті
Щоб лежали на столі
Паляниці немалі
Сало, м'ясо і ковбаси
Пиріжки ще й пухнасті пампушки
А і ще вам побажаю
Дорожити рідним краєм
Сію вію посіваю
На чотири боки
Щоб усі були здорові на всі довгі роки
З Новим Роком!!!

* * *

Сійся, родися,
Жито, пшениця,
Горх, чечевиця,
І всяка пшениця,
Внизу корениста,
Зверху колосиста,
Щоб на майбутній рік
Було більше, ніж торік.

Щоб всього було доволі
І в коморі, і на полі.
Сію, сію, посіваю,
З Новим Роком
Поздоровляю!

* * *

Житом, житом із долоні
По долівці, по ослоні
Засіваю в вашій хаті –
Будьте дужі та багаті!
Щоб збулося все нівроком –
З Новим Роком, з Новим Роком!

* * *

Сію, вію, посіваю,
з Новим Роком поздоровляю!
На щастя, на здоров'я
та на Новий Рік,
Щоб уродило краще, ніж торік, -
Жито, пшениця і всяка пшениця,
Коноплі під стелю на велику куделю.
Будьте здорові
з Новим Роком та з Василем!
Дай, Боже!

* * *

Коляд, коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця,
А без меду не така,
Дайте, тітко, пирога.
Як не дасте пирога,
Візьму бика за рога,
Поведу на торжок,
Куплю собі пиріжок.

* * *

Коляд, коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця,
А пісна не така,

Дай, діду, п'ятака.
А ти, бабо, гривню,
Бо всю воду вин'ю

* * *

Колядин-колядин,
Я в бабусі один.
Винеси мені пиріжок
Та поклади у мішок
З руками, з ногами,
Щоб бігав за нами.

* * *

Старий рік минає, новий наступає,
Новий наступає.

Пане господарю, великий владарю,
Великий владарю,

Дайте нам з полиці із медом пшениці,
Із медом пшениці.

Ще щось такого до того смачного,
До того смачного.

Новий Рік приходить,
щастя в дім приносить,
Щастя в дім приносить!

Свята Подяка Вам за Доброту!

Ігор Вікторович Чечель
Ігор Володимирович Житницький
Олена Миколаївна Житницька
Григорій Миколайович Бондаренко
Лариса Валеріївна Плотникова
Володимир Вітольдович Філіпов
Вікторія Вікторівна Перебийніс
Сергій Петрович Літвінов
Віктор Олексійович Стукан
Тамара Петрівна Стукан
Дмитро Вікторович Стукан
Катерина Володимирівна Стукан
Іван Григорович Чорнокур
Сергій Анатолійович Риженко
Вадим Васильович Козлов
Леонід Миколайович Фащевський
Олександр Вікторович Воляник
Майя Миколаївна Воляник
Катя Олександрівна Воляник
Андрій Чернявський
Неоніла Іванівна Кравчина
Сергій Леонідович Кравчина
Володимир Михайлович Шмідт
Микита Володимирович Шмідт
Сергій Вікторович Ситник

Зінаїда Іванівна Ситник
Наталія Миколаївна Петрик
Віра Василівна Бондаренко
Наталія Миколаївна Буракова
Петро Полікарпович Соснін
Лариса Іванівна Сосніна
Микола Миколайович Пуховий
Світлана Миколаївна Пухова
Тетяна Павлівна Костюченко
Світлана Анатоліївна Лавриненко
Ігор Альбінович Балаклієць
Надія Миколаївна Деева
Юрій Олександрович Завгородній
Костянтин Павлович Вощина
Тетяна Іванівна Вощина
Матвій Костянтинович Вощина
Варя Вощина
Павлик Вощина
Дмитро Юрійович Голубчиков
Наталія Миколаївна Голубчикова
Олег Олександрович Вязовський
Оксана Леонідівна Вязовська
Леонід Миколайович Ступаченко
Любов Сергіївна Ступаченко
Ігор Вячеславович Родіонов
Ольга Борисівна Родіонова
Борис Юрійович Кутовий
Людмила Вікторівна Кутова

Антоній Борисович Кутовий
Денис Анатолійович Букін
Тетяна Олегівна Букіна
Геннадій Михайлович Швець
Ігор Євгенович Невінчаний
Ольга Іванівна Невінчана
Марія Григорівна Шашмуріна
Олена Миколаївна Воскресенська
Валентина Володимирівна Олійник
Лідія Володимирівна Федина
Дмитро Миколайович Штепа
Ірина Аркадіївна Бурцева
Валерій Іванович Лубенець
Світлана Миколаївна Денисенко
В'ячеслав Анатолійович Троїцький
Алла Олександрівна Постова
Олег Юрійович Кузенков
Костянтин Михайлович Шалай
Олена Іванівна Шалай
Лариса Анатоліївна Овчинникова
Ірина Борисівна Красовська
Людмила Миколаївна Новосьолова
Анатолій Михайлович Новосьолов
Світлана Анатоліївна Новосьолова
Олег Юрійович Большаков
Диякон о. Сергій Гурченко
Юрій Васильович Онойченко
Євгеній Вікторович Рибкін

Олена Олександрівна Рибкіна
Ніна Іванівна Білецька
Оксана Анатоліївна Григоренко
Валентина Григорівна Котлярчук
Дмитро Євгенович Котлярчук
Любов Анатоліївна Власова
Зиновія Служинська
Наталія Григорівна Браженко
Сергій Вікторович Браженко
Оксана Анатоліївна Браженко
Віталій Вікторович Браженко
Ірина Анатоліївна Браженко
Наталія Василівна Данильченко
Валентина Данилівна Мороз
Олександр Васильович Котуранов
Тамара Олексіївна Котуранова
Михайло Тихонович Гезь
Олександр Володимирович Буртовий
Сергій Сергійович Кармазін
Валентина Романівна Хорольська
Петро Георгійович Хорольський
Наталія Юріївна Клименко
Юрій Глібович Квітка
Леся Несторівна Степовичка
Наталія Євгенівна Василенко
Олена Валентинівна Аліванцева
Світлана Миколаївна Мартинова
Ірина Василівна Мазуренко

Максим Козолуп
Світлана Сербокрил
Ірина Большакова
Оксана Гопка
Любов Береснева
Ірина Олійникова
Юрій Миколайович Чернород
Світлана Григорівна Чернород
Валентина Іванівна Перфільєва
Тетяна Олексіївна Глазунова
Лариса Станіславівна Глазунова
Ксенія Станіславівна Біла
Алла Вільєвна Хінчук
Марина Михайлівна Івлієва
Ігор Миколайович Борисенко
Олександр Сергійович Мокренко
Ольга Леонідівна Мокренко
Андрій Миколайович Циган
Тетяна Миколаївна Циган
Геннадій Вікторович Кузьминський
Ірина Вікторівна Кузьминська
Тетяна Іванівна Ткач
Раїса Савеліївна Лиша
Юрій Сергійович Вівташ
Михайло Іванович Пишний
Віктор Васильович Протопопенко
Тетяна Петрівна Протопопенко
Павло Вікторович Протопопенко

Катя Вікторівна Протопопенко
Сергій Іванович Рябикін
Ганна Тимофіївна Ягідка
Леонід Андрійович Бугай
Андрій Валерійович Ільман
Валентина Іванівна Бандур
Наталія Миколаївна Онищенко
Олександра Борисівна Бідненко
Борис Олександрович Бідненко
Анатолій Федорович Рак
Олександр Олександрович Федорченко
Олена Михайлівна Федорченко
Володимир Андрійович Волошкин
Олена Богданівна Волошкина
Микола Олександрович Чухрай
Марина Іванівна Чухрай
Олексій Миколайович Чухрай
Владислав Миколайович Чухрай
Юрій Володимирович Ткаченко
Алла Сергіївна Ткаченко
Валерій Григорович Стрюков
Юрій Анатолійович Жук
Тетяна Валеріївна Жук
Юрій Юрійович Жирний
Олена Григорівна Христюк
Наталія Миколаєвна Немцова
Георгій Васильович Ковпак
Катерина Олексіївна Ковпак

Володимир Володимирович Гуменюк
Борис Альбертович Філатов
Руслан Олександрович Стрілець
Олександр Володимирович Холод
Олександр Анатолійович Гамбург
Володимир Семенович Єрмаков
Олексій Володимирович Єрмаков
Олексій Володимирович Мороз
Олександр Олексійович Марченко
Руслан Ігоревич Полторацький
Дмитро Валерійович Петров
Олександр Іванович Тюменєв
Станіслав В'ячеславович Бобошко
Роман Володимирович Соржук
Сергій Володимирович Васильєв
Сергій Вікторович Шевченко
Юрій Георгійович Дубовий
Дмитро Миколайович Бондар
Андрій Андрійович Бут
Олександр Сергійович Котій
Андрій Миколайович Матвєєв
Галина Борисівна Горунович
Нелла Борисівна Чумак
Ірина Андріївна Федченко
Тетяна Володимирівна Єрмакова
Галина Михайлівна Дерев'янка
Альбіна Олексіївна Бондаренко
Єлизавета Василівна Якубенко

Людмила Вікторівна Клименко
Любов Семенівна Овдієнко
Марина Анатоліївна Черних
Марія Василівна Гринько
Ніна Василівна Марченко
Людмила Андріївна Куцько
Тетяна Іларіонівна Назаренко
Валентина Федорівна Рябикіна
Тетяна Петрівна Смирнова
Юлія Гаріївна Грінберг
Тамара Володимирівна Клименко
Світлана Анатоліївна Шипко
Тетяна Андріївна Сокиркіна
Олександра Олександрівна Громова
Ілона Володимирівна Бібик
Павло Андрійович Щербак
Оксана Григорівна Ковалець
Ігор Станіславович Шило
Ігор Васильович Янченко
Лариса Колниболотська
Володимир Єфимов
Людмила Кирилівна Шапошнікова
Сергій Олександрович Логанов
Артур Анатолійович Бондаренко
Євгеній Валерійович Лисенко
Редакція газети “Наша Віра”
Редакція газети “Літературна Україна”
Редакція газети “O Lavrador” (Бразилія)

Редакція часопису “Ватра” (Польша)
Григорій Гусейнов, “Кур’єр Кривбасу”
Маргарита Петрівна Тепіна
Олександр Харлан
Анатолій Михайлович Поповський
Тетяна Олексіївна Дунай
Сергій Вікторович Рокутов
Валентина Дмитрівна Рокутова
Ірина Миколаївна Гуляницька
Людмила Денисівна Хірна
Людмила Володимирівна Іваннікова
Євгенія Юхимівна Бандура
Валентина Олексіївна Новікова
Наталія Гашу (Швейцарія)
Людмила Чеснейша, “Росяночка”
Марія Годзіш
Ірина Станіславівна Голуб
Зеновія Філіпчук
Світлана Борисівна Устименко
Людмила Іванівна Кіш
Михайло Дмитрович Кіш
Олена Михайлівна Лисак
Олександр Горенко
Любов Іванівна Козак
Наталія Олександрівна Наумова
Наталія Володимирівна Персидська
Євгеній Васильович Верещак
Олександра Валентинівна Немиря

Надія Анатоліївна Міщенко
Любов Миколаївна Соболенко
Таїсія Василівна Забеліна
Юрій Фоменко
Ірина Сілецька
Олександр Андрійович Кусий
Максим Леонідович Тарнопольський
Марія Євгенівна Тарнопольська
Іван Опанасович Бутько
Ольга Трофимівна Бутько
Денис Анатолійович Кондауров
Катерина Петрівна Грамотенко
Олег Миколайович Головка
Ілля Олегович Горін
Андрій Олегович Горін
Едуард Геннадійович Муравйов
Віталій Володимирович Курилко
Данило Віталійович Курилко
Юлія Миколаївна Суркова
Костянтин Петрович Головка
Раїса Завгарівна Баранник
Світлана Анатоліївна Лобко
Іван Панасович Будько
Ольга Трохимівна Будько
Ольга Іванівна Тиха
Наталія Петрівна Гелетій
Валентина Данилівна Денисенко
Вікторія Василівна Гузан

Аскольд Володимирович Гузан
Вадим Ігорович Швидкий
Наталія Олександрівна Івченко
Галина Григорівна Ковтун
Олена Юріївна Фокіна
Тамара Михайлівна Заїка
Альбіна Олегівна Черевта
Світлана Андріївна Мозуль
Michael Samotowka
Андрій Кохановський
Андрій Миколайович Яіцький
Василь Євгенович Семенов
Данилко Стукан
Артемій Четверик
Милослав Попазов
Микола Денисенко
Мирослав Жирний
Микита Житницький
Олексій Воскресенський
Надія Дмитрівна Стратій
Зоя Петрівна Сидоренко
Денис Мацегора
Маргарита Мацегора
Данило Мацегора
Леонід Рубас
Олена Рубас
Назар Ярославович Кошельник
Наталія Юріївна Кошельник

Донька

Якось батько вилаяв свою чотирирічну доньку за те, що вона витратила, як йому здалося, дарма, велику кількість золотого обгорткового паперу, обклеюючи порожню коробку для того, щоб поставити її під новорічну ялинку. Грошей в сім'ї не вистачало, і через це батько нервувач ще більше.

На наступний ранок дівчинка принесла батькові обклеєну нею коробку і сказала: “Тато, це тобі!”.

Батько був неймовірно збентежений і розкався у своїй нестриманості напередодні. Однак каяття змінилося новим приступом роздратування, коли, відкривши коробку, він побачив, що вона порожня. “Ти що, не знаєш, що коли ти даруєш комусь подарунок, то всередині має щось бути?” – гримнув він на дочку.

Маленька дівчинка підняла свої великі, повні сліз, очі і сказала: “Вона не порожня, татко. Я поклала туди мої поцілунки. Усі вони для тебе”.

Від почуттів, що нахлинули на нього, батько не міг говорити. Він тільки обійняв свою маленьку дівчинку і благав пробачити його. Батько розповідав

пізніше, що цю обклеєну золотом коробку, він довгі роки зберігав біля свого ліжка. Коли в його житті наступали важкі моменти, він просто відкривав її, і тоді всі ті поцілунки, які поклала туди його донька, вилітали назовні, торкаючись його щік, лоба, очей і рук...

Син

Послухай сину, я кажу це зараз, коли ти спиш. Щоки лежать на маленьких рученятах, світлі кучері прилипли до вологого чола. Я потайки прокрався в твою кімнату. Усього кілька хвилин тому, коли я сидів з газетою на дивані, мене охопила хвиля каяття. Я прийшов в твою спальню з повинною. Я подумав про те, що був дуже суворий до тебе. Я вилаяв тебе, коли ти збирався до школи, бо ти навряд чи торкнувся обличчя рушником. Я відчитав тебе за те, що не чистиш черевики, голосно крикнув на тебе, коли ти кинув свої речі на підлогу.

За сніданком я теж знайшов, за що тебе посварити. Ти щось пролив, ковтав їжу великими шматками, клав лікті на стіл і намазував занадто багато масла на хліб. А коли я поспішав на свій автобус, а ти, йдучи гуляти, обернувся, помахав мені рукою і крикнув: «До побачення,

татко!», я, насупившись, кинув у відповідь: «Розправ плечі, не сутулься».

Увечері повторилося те ж саме. Проходячи повз тебе, я побачив, як ти разом з ровесниками грав в якусь гру, стоячи на колінах. На колготах вже утворилися дірки. Я принизив тебе при твоїх друзях, коли ти йшов попереду мене у напрямку до дому. Колготи були дорогими, якби ти сам платив за них, то був би більш акуратним.

Слухай сину, що говорить тобі батько.

Пам'ятаєш, як пізніше, коли я читав, сидючи на дивані, ти несміливо підійшов і подивився на мене з якимось болем в очах. Я кинув на тебе погляд поверх газети, нетерплячий і незадоволений, натякнувши що ти мені заважаєш. Ти нерішуче стояв у дверях. «Чого ти хочеш?» - пробурчав я. Ти, нічого не сказавши, стрімко кинувся до мене, обвив руками мою шию і поцілував. І твої рученята стиснулися з любов'ю, яку Бог розпалив у твоєму серці і яку не може пригасити навіть нехтування. А потім ти пішов, і я чув, як ти піднімаєшся сходами.

І в цей момент, синку, газета випала у мене з рук і моторошний, паралізуючий страх охопив мене. Що ж зробила зі мною звичка? Звичка вчитувати, вишукувати помилки, робити зауваження. Це не тому,

що я не люблю тебе, а тому, що занадто багато чекаю від дитини. Я оцінюю тебе мірками своїх років. А в тебе, в твоєму характері так багато доброго, чудового, щирого, неповторного. Твоє маленьке сердечко схоже на величезний диск сонця, що постає над дикими пагорбами. Я побачив це в твоєму раптовому пориві, коли ти підбіг і поцілував мене перед сном. І сьогодні більше нічого не має значення, синку. Я прийшов у темряві до твого ліжка і став на коліна.

Я знаю, що ти не зрозумів би все те, що я зараз тобі кажу, якби не спав. Але завтра я буду справжнім батьком. Я буду твоїм нерозлучним другом, буду страждати, коли ти страждаєш, і сміятися, коли ти смієшся. Я прикушу язика, коли з нього будуть зриватися нетерплячі слова. І буду повторювати як заклинання: «Це всього лише хлопчик, маленький хлопчик, мій синочок!»

Боюся, я уявляв тебе дорослим чоловіком. Тепер, коли я дивлюся на тебе, сину, стомлено згорнутого в своєму ліжечку, я бачу, що ти все ще дитина. Ще вчора мати носила тебе на руках, і твоя голівка лежала у неї на плечі. Я вимагав від тебе, мій хлопчику, занадто багато. Пробач! І завжди пам'ятай, що я дуже люблю тебе!

Мій рід

По-доброму, з радістю і частенько згадую я свого рідного дідуса Петра.

Який же чудовий ставочок з карасями був у нього біля хати. А ще й велика пасіка.

Щоб полегшити бабусі працю на городі, сам розробив оригінальну зрошувальну систему.

Мій дідусь дуже любив коней, був добрим господарем-трудівником. Садовив жито для домашньої худоби, але її невдовзі забрали в колгосп. Після того, як і коней конфіскували, дід вже ніколи не займався коневодством. Хоча знаю, що він дуже любив цю справу.

А для своїх рідних односельців дід Петро загатив велику греблю в Діївці.

Бабуся Ольга, дружина діда Петра, також була незвичайною людиною.

Виховувала п'ятьох дітей, вишивала, малювала картини. Та, мабуть, найбільш за все любила виготовляти декоративні квіти для прикрашання храмів. Квіти в неї виходили такими живими, справжніми. А особливо вдавались гілочки квітучих дерев.

Я згадую чарівну бабусину скриньку, в якій лежало все необхідне приладдя для виготовлення цих квітів.

Хочу ще трохи розповісти про мого прадіда, батька бабусі Ольги - козацького отамана Антона Погрібного. Він служив у війську Нестора Махна, який виступав у своїх походах з лозунгами-закликами: “За Віру! За Свободу! За Землю!” Антон розповідав, що Махно був дуже мудрим, далекоглядним командиром.

Завдяки гарно продуманій оповістительній розвідці бійці Махна зазделегідь знали, де і коли він буде наступати. Усе це робилось таємно і хитро, щоб ніхто не здогадався.

Опісля бою солдати зникали так хутко, що їх ніхто не міг захопити в полон. А на дорогах, в полі, в лісі їх вже чекали помічники - сільські мешканці з необхідним для них одягом і продуктами. Махновці відразу перевдягались - хто в чабана, хто в селянина, неначе перевтілювались, і розходилися по місцевості.

Махно турбувався про поранених та вдів. Усіляко їм допомагав та підтримував, наділяючи зерном, грошима та одягом.

У дідуса Антона про свого командира на все життя залишились добрі спогади.

Багато членів мого роду Коржів приймали участь у будівництві храмів, зокрема, кодацького храму Миколи

Чудотворця. А ще Хресто-Воздвиженського та архистратига Михаїла в Таромському. Я пишаюся своїми предками. Впевнена - вони залишили добру пам'ять на нашій землі, вічна їм пам'ять і свята подяка!

Галина Горунович

* * *

Що таке людина? Хто вона? - роздумував я. І раптом з дивовижною ясністю відкрилася велич цього створіння. Неймовірний організм, повністю автономний, де немає нічого зайвого...

Біологічні взаємини дивовижні! Ось потекла кров з носа - значить десь в організмі перевантаження. Заболіло серце - значить в чомусь помилився. Зовнішні подразники впливають, і тільки з Божою допомогою якось вдається фільтрувати їх проникнення. З'являються емоції і міміка і поведінка. О, як все чітко взаємопов'язане і послідовне! «Не хочеш хворіти - Не гріши ж!», - Як це вірно. Варто вберегти свою душу від жахливого і руйнівного вчинку. Я знаю, молитва відновлює, а молитися - це дар Божий. Як батюшка колись в дитинстві з черепками прийшов до дідуса, щоб той склеїв мисочку, отак би довіритись Христу і Він зцілить

всіх... Прийти до Нього без книг і хитромудрих промов, а просто - підійти...

Я не можу висловити і зв'язати до купи те, що сталося зі мною, може, я зовсім забуду ці хвилини, але раптом так багато стало зрозумілим. Люди, живіть Божим Словом! Не хлібом єдиним... «Ми покликані зростати до неба, щоб стати небом!»! - одного разу сказав батюшка.

Як добре, коли все стає на свої місця.

Людино, іди до світла, іди до Христа, не зупиняйся, твій орієнтир - це ті, що досягли свого призначення на цьому світі - святі землі нашої. Потрібно змінитися, змінити своє ставлення до іншого, побачити в ньому побратима, тоді стане зрозумілим і власний характер, з його величезними коливальними амплітудами. Чим ближче до Бога, - говорив батюшка, - тим рівніше ходіння...

Леонід Бугай

Святці

25 січня, середа - Тетянин день

29 січня, неділя про Закхєя (Лк. 19 гл., 1-10)

30 січня, понеділок - Прп. Антонія
Великого

1 лютого, середа - Прп. Макарія Великого

2 лютого, четвер - Прп. Євфимія Великого

5 лютого, неділя про митаря і фарисея
(Лк. 18 гл., 10-14)

6 лютого, понеділок - Прп. Ксенії

З 6 по 11 лютого - Седмиця загальна
(посту немає)

12 лютого, неділя про блудного сина.

Собор святих Василія Великого,
Григорія Богослова та Іоанна Золотоустого

З 13 по 19 лютого - Седмиця м'ясопусна

15 лютого, середа - Стрітєння Господнє

18 лютого, субота поминальна

19 лютого, неділя м'ясопусна

З 20 по 6 лютого - Масляна

26 лютого, неділя сиропусна. Прощєна

Заговини на Великий піст

27 лютого, понеділок - Початок Великого
посту (з 27 лютого по 15 квітня)

Пасха, Великдень - 16 квітня

Коли в твій дім
прийде Різдвяне свято,
згадай молитвою
про кожного солдата

* * *

Свята Подяка всім
добрим людям!
Дай Бог жити нам
в Мирі,
Доброті і Радості!

* * *

Happy Holidays
to You and Yours!

Підготували:
священик Володимир Дерев'янка,
диякон Павло Тепін, Ігор Чечель,
Григорій Бондаренко,
Володимир Філіпов

Обкладинка:
Катерина Ткаченко та
Олена Войнова-Богородицька

Ілюстрації:
Володимир Єрмаков, Олексій Єрмаков,
Євгенія Войнова, Олена Маркова,
Тетяна Філь, Ганна Сілівончик,
Ганна Шевчук та з інтернету

Книжка - Дарунок

Священик Василь Пишний
Храм Покрови, с.Рубанівське,
Васильківський р-н, Дніпровська обл.,
т. +380675238992

т. +380502341503

naviky@ukr.net www.naviky.dp.ua
а/с 1847, м. Дніпро, 49027, Україна

Надруковано в типографії "Літограф"

